

Както става ясно от посочените данни, относително най-често използван е простият присъединителен съюз *и*, което може да се смята за присъщо на изследваната възрастова група – децата възприемат действителността като последователност от елементи, без да фокусират вниманието си върху причинно-следствени или темпорални отношения. При ромите в четвърти клас съюзът *и* запазва своето водещо място, но се появява и подчинителният съюз *защото*, т.е. въвеждат се и сложни изречения с подчинени. При българчетата това се наблюдава още в трети клас, като тази тенденция се засилва впоследствие. Освен това при тях съществува и по-голямо разнообразие на използваните съюзи (противопоставителните *а* и *но*).

Факт е, че учениците като цяло използват предимно прости изречения, като част от посочените съюзи играят ролята на междумисленни, а не на вътрешномисленни връзки.

Препоръчително е да се разработват упражнения за свързване на прости изречения в сложни, като се въвежда и по-голямо разнообразие от съюзи и други средства за връзка в текста.

2.1.3. Наблюдавани грешки

Общият брой наблюдавани грешки при изграждането на текста се разпределя в отделните групи (в проценти), както следва:

Таблица 4

Етническа група	Клас	Грешки
ромски деца	3.	40 %
ромски деца	4.	24 %
български деца	3.	14 %
български деца	4.	22 %

Както се вижда от данните, в трети клас грешките при ромите са неколкостранно повече от тези при българчетата. Интересно е да се отбележи, че докато при ромите се наблюдава развитие в положителна насока в четвърти клас, то при българчетата процесът е обратен. Може би с усложняването на изказа и с увеличаването на дължината на текста вероятността да се направи грешка